

(1994)

17 Ιουνίου, 1994

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓ-
ΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΣΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητής.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 688/89, 793/89, 863/89.)

Στρατός της Δημοκρατίας — Προαγωγές — Οι περί Ιεραρχίας και
Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του
Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμοί του 1981.

Έννομο συμφέρον — Προαγωγές στρατιωτικών — Περιορισμός του
εννόμου συμφέροντος για προσβολή προαγωγών μεταξύ ατόμων
με ισόβαθμη κρίση. 5

Εκτελεστή πράξη — Προαγωγές στρατιωτικών — Συμβούλιο Επανα-
κρίσεων — Οι αποφάσεις του συνιστούν εκτελεστές διοικητικές
πράξεις.

Επετηρίδα — Κατά πόσο είναι *ultra vires* του περί Στρατού της Δημο-
κρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμου, (ο Νόμος)
όπως τροποποιήθηκε, και επίσης κατά πόσο είναι εκτελεστή διοι-
κητική πράξη. 10

Αρχή ότι ουδείς γίνεται κριτής των ιδίων αυτού πράξεων — Δεν πα-
ραβιάσθηκε στην παρούσα υπόθεση. 15

Αιτιολογία διοικητικών αποφάσεων — Στρατός της Δημοκρατίας —
Προαγωγές — Κρίθηκαν επαρκώς αιτιολογημένες.

Οι αιτητές στις προσφυγές 793/89 και 863/89 είχαν κριθεί ως
προακτέοι κατ' αρχαιότητα από το Συμβούλιο Κρίσεως. Καταχώ-
ρησαν ιεραρχικές προσφυγές στο Συμβούλιο Επανακρίσεως υπ'
αρ. 1. Το Συμβούλιο Επανακρίσεως υπ' αρ. 1 επεκύρωσε την από-
φαση του Συμβουλίου Κρίσεως. 20

Ο αιτητής στην προσφυγή 688/89 κρίθηκε ως προακτέος κατ'

3 Α.Α.Δ. Χαραλαμπίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας

5 εκλογήν από το Συμβούλιο Κρίσεως. Η υπόθεση παραπέμφθηκε από τον Υπουργό Άμυνας για επανάκριση από το Συμβούλιο Επανακρίσεως 1 σύμφωνα με τους σχετικούς Κανονισμούς, το οποίο έκρινε τον αιτητή ως προακτέο κατ' αρχαιότητα με αποτέλεσμα να μη προαχθεί στον βαθμό του Ταγματάρχη.

Οι προσφυγές στρέφονται κατά του κύρους της κρίσης του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ. 1.

10 Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίστηκε ότι οι αιτητές στερούνται εννόμου συμφέροντος να προσβάλουν τις προαγωγές άλλων υποψηφίων οι οποίοι έτυχαν ψηλότερης διαβάθμισης κρίσης. Ο ισχυρισμός αυτός έγινε αποδεκτός. Αποφασίστηκε ότι οι αιτητές που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν μπορούσαν να προσβάλουν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους που κρίθηκε προακτέος κατ' εκλογήν.

15 Οι αιτητές πρόβαλαν τους πιο κάτω λόγους για ακύρωση:

20 1. Οι αποφάσεις τόσο των προαγωγών όσο και των ιεραρχικών προσφυγών ήταν άκυρες εφόσον κατά τον χρόνο που λήφθηκαν η Επετηρίδα είχε ακυρωθεί με την απόφαση στην υπόθεση *Σπύρου Πάττα*. Επίσης ότι η Επετηρίδα ήταν *ultra vires* του Νόμου.

2. Υπήρχε παρατυπία στο πρακτικό λόγω του ότι αυτό δεν υπογράφηκε κατά την ίδια ημερομηνία και από τους τρεις Υπουργούς που μετείχαν στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ. 1.

25 3. Παραβιάσθηκε η αρχή ότι ουδείς γίνεται κριτής των ιδίων του πράξεων, λόγω της συμμετοχής και προεδρίας του Υπουργού που διέγραψε τον αιτητή από τον κατάλογο προακτέων κατ' εκλογήν που ετοίμασε το Συμβούλιο Κρίσεως, στο Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ. 1.

30 4. Οι επίδικες αποφάσεις στερούνται επαρκούς αιτιολογίας.

35 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αφού υιοθέτησε την απόφαση της Ολομέλειας στις προσφυγές *Αλεξάνδρου Ζαβρού & Άλλων* αναφορικά με την εγκυρότητα της Επετηρίδας ότι δηλ. η Επετηρίδα είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται ευθέως από τα επηρεαζόμενα άτομα, απέρριψε τις προσφυγές και αποφάνθηκε ότι:

40 1. Η Επετηρίδα δεν είναι *ultra vires* του σχετικού Νόμου. Η διατύπωση του άρθρου 16 του Νόμου όπως τροποποιήθηκε, παρέχει στο Υπουργικό Συμβούλιο την αναγκαία εξουσιοδότηση για έκδοση Κανονισμών για ρύθμιση μεταξύ άλλων και της σύνταξης της Επετηρίδας.

2. Σύμφωνα με τον Καν. 36(3) ο Υπουργός κύρωσε με την υπο-

γραφή του όπως αυτή εμφανίζεται στην τελευταία σελίδα του πρακτικού, στις 18/10/1988, τις αποφάσεις του Συμβουλίου Επανακρίσεως.

3. Ο Υπουργός προεδρεύει του Συμβουλίου Επανακρίσεως βάσει του Καν. 35(1). Εφόσον το θέμα αυτό όσο και η σύνθεση του Συμβουλίου Επανακρίσεως καθορίζονται ρητά από κανονιστική διάταξη, οι καθ' ων η αίτηση είχαν υποχρέωση να εφαρμόσουν τις πρόνοιες των Κανονισμών. 5

4. Είναι φανερόν από το σχετικό πρακτικό ότι το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ. 1 με τις τελικές αποφάσεις του αποδέχτηκε τη συγκεκριμένη αιτιολογία του Υπουργού στην προσφυγή 688/89, και του Συμβουλίου Κρίσεως αναφορικά με την κρίση των άλλων δύο αιτητών. 10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς διάταγμα για έξοδα. 15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Χαρίδης & Άλλοι ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 31.1.1989.

Πάττας & Άλλοι ν Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 11.8.1989.

Ζαβρού & Άλλοι ν Κυπριακής Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 349. 20

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία οι αιτητές κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα και όχι κατ' εκλογή στο βαθμό Ταγματάρχου.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις προσφυγές αρ. 688/89 και 863/89. 25

Α. Παπαχαλαράμπους, για τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 793/89:

Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 30

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστη-

ρίου. Με τις προσφυγές 688/89 και 863/89, οι αιτητές ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες:

5 "1. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κρίνεται σαν άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση ή οιουδήποτε τούτων για μη προαγωγή του αιτητή στο βαθμό του Ταγματάρχη.

10 2. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κρίνεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση, ημερομηνίας 22.8.89, του καθ' ου η αίτηση αρ. 2, όπως και κάθε άλλη προγενέστερη επί της οποίας στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση, με την οποία κρίθηκε ο αιτητής προακτέος 'κατ' αρχαιότητα' και όχι κατ' εκλογή στο βαθμό Ταγματάρχου.

15 3. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσονται άκυρες οι προαγωγές σε ταγματάρχες που έγιναν κατ' αποκλεισμό του αιτητή.

20 4. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η προαγωγή του Οδυσσέα Κυριάκου Αβραάμ από 1.7.89 στο βαθμό του Ταγματάρχη κατ' εκλογή.

5. 'Εξοδα."

Με την προσφυγή 793/89, ο αιτητής ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:

25 "Α. Δήλωσιν και/ή απόφασιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτησις να κρίνουν τον Αιτητή ως προακτέον στον βαθμό του Ταγματάρχη κατ' αρχαιότητα η οποία εδημοσιεύθη και/ή εκοινοποιήθη εις τον Αιτητήν την 13ην Μαΐου 1987 εν πρώτοις
30 (επισυνάπτεται ως Τεκμήριον Α) και την 22αν Αυγούστου, 1989 εν δευτέροις (επισυνάπτεται ως Τεκμήριον Β) μετά την υπό του Αιτητού εξάσκησιν του δικαιώματος της προσφυγής στο Συμβούλιον Επανακρίσεως

συμφώνως με τους σχετικούς Νόμους και Κανονισμούς, είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη οιασδήποτε νομικής ισχύος.

Β. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι ο Αιτητής έδει όπως κριθεί ως προακτέος εις την θέσιν του Ταγματάρχου κατ' εκλογήν από της 13ης Μαΐου 1987. 5

Γ. Έξοδα."

Ουσιαστικά οι προσφυγές στρέφονται κατά του κύρους της κρίσης του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ.1, το οποίο σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών του 1981, (Κ.Δ.Π. 118/1981) (οι Κανονισμοί), που ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο, έκρινε και αποφάσισε τις ιεραρχικές προσφυγές των αιτητών στις προσφυγές 793/89 και 863/89 καθώς και την παραπομπή του αιτητή στην προσφυγή 688/89 στο Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 από τον Υπουργό Έμυνας, όπως προβλέπεται στις σχετικές διατάξεις των Καν. 32-36. 10 15

Τα γεγονότα στις τρεις προσφυγές είναι παρόμοια, με τη διαφορά ότι στην προσφυγή 688/89 ο αιτητής Τάσος Χαραλαμπίδης είχε κριθεί από το Συμβούλιο Κρίσεως στις ετήσιες κρίσεις του 1987 ως προακτέος κατ' εκλογήν, αλλά ο Υπουργός Έμυνας, με βάση τις εξουσίες που του παρέχονται από τον Καν.32(2), διαφώνησε με την απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεως και παρέπεμψε την υπόθεσή του για επανάκριση από το αρμόδιο Συμβούλιο Επανακρίσεως που σύμφωνα με τον Καν.35(1) είναι το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1. Ο Υπουργός παρέπεμψε για επανάκριση και την υπόθεση του ενδιαφερομένου μέρους Οδυσσέα Κυριάκου που επίσης κρίθηκε κατ' εκλογήν. Το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 έκρινε τελικά τον αιτητή Χαραλαμπίδη ως προακτέον κατ' αρχαιότητα, με αποτέλεσμα να μην προαχθεί στον επόμενο βαθμό του Ταγματάρχη. Η κρίση του ενδιαφερομένου μέρους παρέμεινε προακτέος κατ' εκλογήν και μετά την επανάκριση. Στις άλλες 20 25 30 35

5 δύο προσφυγές 793/89 και 863/89, οι αιτητές Ανδρέας Πουλλαΐδης και Ξενοφών Ξενοφώντος είχαν κριθεί στις ετήσιες κρίσεις του 1987 από το Συμβούλιο Κρίσεως ως προαχτέοι κατ' αρχαιότητα και υπέβαλαν οι ίδιοι ιεραρχική προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανονισμών 33(2) και 34(2) της Κ.Δ.Π. 118/1981. Οι ιεραρχικές αυτές προσφυγές των αιτητών απορρίφθηκαν τελικά από το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1.

10 Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας στην Ένσταση ήγειρε τον ισχυρισμό υπό μορφή προδικαστικής ένστασης ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και συνεπώς δεν μπορούν να προσβληθούν με αίτηση ακυρώσεως. Θεωρούμε ότι η προδικαστική αυτή ένσταση
 15 εγκαταλείφθηκε, αφού ο δικηγόρος της Δημοκρατίας όχι μόνο δεν την υποστήριξε αλλά προχώρησε στη γραπτή του αγόρευση να πει ότι οι θεραπείες που ζητούν οι αιτητές στις παρούσες προσφυγές θα πρέπει να περιοριστούν στο κύρος της κρίσης τους από το Συμβούλιο Επανακρίσεως
 20 Αρ.1 και επομένως δεν μπορεί να θιγεί το κύρος των προαγωγών που είχαν διενεργηθεί είτε το 1987, είτε το 1989, ούτε μπορεί να εξεταστεί η μη προαγωγή των αιτητών, όπως ζητούν οι αιτητές στις προσφυγές 688/89 και 863/89. Ο λόγος που δεν προήχθηκαν οι αιτητές στις παρούσες
 25 υποθέσεις, ανέφερε, είναι επειδή κρίθηκαν από τα Συμβούλια Κρίσεως και Επανακρίσεως σε χαμηλότερη διαβάθμιση κρίσης, δηλαδή ως προαχτέοι κατ' αρχαιότητα. Οι αιτητές, ισχυρίστηκε, στερούνται εννόμου συμφέροντος να προσβάλουν τις προαγωγές άλλων υποψηφίων οι
 30 οποίοι έτυχαν ψηλότερης διαβάθμισης κρίσης και παρέπεμψε επί του θέματος στις υποθέσεις *Ανδρέας Χαρίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υπ. αρ. 804/85 κ.α., ημερομηνίας 31 Ιανουαρίου 1989 και *Σπύρος Πάττας κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υπ. αρ. 527/87 κ.α., ημερομηνίας 11 Αυγούστου 1989.

35 Η εκτελεσιμότητα των αποφάσεων των Συμβουλίων Κρίσεως και Επανακρίσεως και το έννομο συμφέρον αιτητών που έτυχαν χαμηλότερης διαβάθμισης να προσβάλουν την προαγωγή ομοιοβάθμων συναδέλφων τους που έτυχαν

ψηλότερης διαβάθμισης, αποτέλεσαν αντικείμενο εξέτασης στην πολύ πρόσφατη απόφαση πάλι της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στις προσφυγές Αλέξανδρου Ζαβρού και άλλων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 349.

5

Υιοθετούμε πλήρως τις απόψεις που εκφράστηκαν αναφορικά με τα πιο πάνω θέματα στις σελ. 5 και 6 της απόφασης. Κατά συνέπεια, η θεραπεία που ζητούν οι αιτητές στις προσφυγές 688/89 και 863/89, στην παράγραφο 4 του αιτητικού, απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εφόσον οι αιτητές που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους Οδυσσέα Κυριάκου του οποίου η κρίση παρέμεινε προακτέος κατ' εκλογήν και μετά την επανάκρισή του. Ως εκ τούτου δεν θα εξετάσουμε κανένα από τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν αναφορικά με την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. Η παράγραφος 3 του αιτητικού στις πιο πάνω προσφυγές είναι κατά την άποψή μας πολύ γενική και αόριστη και κατά συνέπεια δεν θα την εξετάσουμε.

10

15

20

Ένας από τους βασικούς λόγους για ακύρωση που προβλήθηκαν εκ μέρους των αιτητών αφορά τη νομιμότητα της Επετηρίδας. Οι δικηγόροι των αιτητών αναφέρθηκαν στην ακύρωση της Επετηρίδας από το πρωτόδικο Δικαστήριο στην υπόθεση Σπύρου Πάττα (ανωτέρω) και ισχυρίστηκαν ότι εφόσον κατά το χρόνο των προαγωγών και της εξέτασης των ιεραρχικών προσφυγών η Επετηρίδα είχε ήδη ακυρωθεί, είναι άκυρες και οι αποφάσεις που λήφθηκαν τόσο κατά την επανεξέταση των ιεραρχικών προσφυγών όσο και οι αποφάσεις των προαγωγών.

25

30

Επιπρόσθετα από την ισχυριζόμενη ακυρότητα που επέφερε στην Επετηρίδα η απόφαση Πάττα, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η Επετηρίδα, και κατά συνέπεια ο Καν.10 δυνάμει του οποίου εκδόθηκε, είναι ultra vires του περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμου, όπως αυτός τροποποιήθηκε, (ο Νόμος), εφόσον ο Νόμος δεν εξουσιοδότησε την διά Κανο-

35

νισμού έκδοση Επετηρίδας.

- Η εγκυρότητα της Επετηρίδας ενόψει της κατάληξης του πρωτόδικου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Πάττα*, επίσης απετέλεσε αντικείμενο εξέτασης στην απόφαση της
- 5 Ολομέλειας στις προσφυγές *Αλέξανδρου Ζαβρού και άλλων* (ανωτέρω).

- Η θέση της Ολομέλειας στην πιο πάνω απόφαση, την οποία υιοθετούμε, ήταν ότι η Επετηρίδα είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται ευθέως από τα άτομα
- 10 των οποίων επηρεάζονται τα συμφέροντα, και κατά συνέπεια δεν μπορεί να προσβληθεί μετά την πάροδο των προβλεπόμενων 75 ημερών.

- Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω και σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η Επετηρίδα είναι *ultra vires* του σχετικού
- 15 Νόμου, παρατηρούμε ότι η διατύπωση του άρθρου 16 του Νόμου, όπως αυτό τροποποιήθηκε, είναι αρκετά ευρεία ώστε να παρέχει στο Υπουργικό Συμβούλιο την αναγκαία εξουσιοδότηση για έκδοση κανονισμών που να ρυθμίζουν μεταξύ άλλων και τη σύνταξη Επετηρίδας.

- 20 Κατά συνέπεια οι λόγοι περί ακυρότητας και *ultra vires* που προβλήθηκαν σε σχέση με την Επετηρίδα κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται.

- Ο δικηγόρος των αιτητών στις προσφυγές αρ. 688/89 και 863/89 ισχυρίστηκε ότι υπάρχουν ανακρίβειες και πα-
- 25 ραδοξότητες στο πρακτικό του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ.1 (Τεκμ.3, σελ.9 των Πρακτικών του Δικαστηρίου). Σύμφωνα με τον Καν.35(1) το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 συνέρχεται για τις επανακρίσεις των Αξιωματικών μέχρι και του βαθμού του Συνταγματάρχη. Σ' αυτό μετέ-
- 30 χουν σύμφωνα με τον πιο πάνω Κανονισμό ο Υπουργός 'Αμυνας ως Πρόεδρος, και δύο άλλοι Υπουργοί ως μέλη, οι οποίοι διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο. Στην προκειμένη περίπτωση εκτός από τον Υπουργό 'Αμυνας, στο Συμβούλιο μετείχαν οι Υπουργοί Εσωτερικών και Δι-
- 35 καιοσύνης. Ο δικηγόρος των αιτητών ανέφερε μεταξύ

άλλων ότι οι αναγραφόμενες στο πρακτικό του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ.1 ημερομηνίες δημιουργούν αμφιβολία ως προς τη νομιμότητα και κανονικότητα λειτουργίας του Συμβουλίου. Στο στάδιο των διευκρινίσεων έγινε ο ισχυρισμός ότι το πρακτικό δεν υπογράφηκε κατά την ίδια ημερομηνία και από τους τρεις Υπουργούς και παραπεμφθήκαμε σε νομολογία και αποσπάσματα από συγγράμματα διοικητικού δικαίου αναφορικά με τη σύνθεση και τρόπο λειτουργίας συλλογικών οργάνων. 5

Η πρώτη μας παρατήρηση σε σχέση με τους πιο πάνω ισχυρισμούς είναι ότι δεν υπάρχει οτιδήποτε επιλήψιμο αναφορικά με τις ημερομηνίες που αναγράφονται στο πρακτικό. Όπως ρητά αναφέρεται το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 συνήλθε σε δύο συνεδριάσεις (13 και 27 Ιουλίου 1988) και το πρακτικό υπογράφηκε από τους τρεις Υπουργούς στις 15 Οκτωβρίου 1988. 10 15

Σύμφωνα δε με τον Καν.36(3) οι αποφάσεις των Συμβουλίων Επανακρίσεως κοινοποιούνται, εφόσον πρόκειται περί επανακρίσεων σε σχέση με αποφάσεις Συμβουλίων Κρίσεων (όπως στην παρούσα περίπτωση), στον Υπουργό, αυτές δε κυρώνονται ή μη, ή αναθεωρούνται από αυτόν. Στην προκειμένη περίπτωση ο Υπουργός σύμφωνα με τον Καν.36(3) κύρωσε τις αποφάσεις του Συμβουλίου Επανακρίσεως διά της υπογραφής του όπως αυτή εμφανίζεται στην τελευταία σελίδα του πρακτικού, στις 18 Οκτωβρίου 1988. 20 25

Από τα ενώπιόν μας στοιχεία δεν εντοπίσαμε οποιαδήποτε παρατυπία στη διαδικασία επανάκρισης και κατά συνέπεια απορρίπτεται ως αβάσιμος και αυτός ο λόγος ακύρωσης. 30

Άλλος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή στην προσφυγή αρ. 688/89 είναι ότι ο Υπουργός που διέγραψε τον αιτητή από τον κατάλογο προακτέων κατ' εκλογήν που ετοίμασε το Συμβούλιο Κρίσεως, συμμετέχει και προεδρεύει του Συμβουλίου Επανακρίσεως Αρ.1 που επανέκρινε τον αιτητή ως προακτέο 35

κατ' αρχαιότητα. Το γεγονός αυτό, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, παραβιάζει την αρχή ότι ουδείς γίνεται κριτής των ιδίων αυτού πράξεων.

- 5 Ο πιο πάνω ισχυρισμός κατά την άποψή μας δεν ευσταθεί. Ο Καν.32(2) της Κ.Δ.Π. 118/81 παρέχει στον Υπουργό 'Αμυνας το δικαίωμα να αποκλείει από τον πίνακα των προακτέων κάποιο Αξιωματικό και να παραπέμπει την κρίση του Αξιωματικού στο αρμόδιο Συμβούλιο Επανακρίσεως. Η σύνθεση του Συμβουλίου Επανακρίσεως προβλέπεται και καθορίζεται ρητά από τον Καν.35(1). Αφού η
- 10 σύνθεση του Συμβουλίου Επανακρίσεως και ο πρόεδρος τούτου καθορίζονται ρητά από κανονιστική διάταξη, οι καθ' ων η αίτηση δεν είχαν άλλη επιλογή από του να εφαρμόσουν τις πρόνοιες των κανονισμών.
- 15 Και οι τρεις αιτητές στις γραπτές αγορεύσεις των δικηγόρων τους πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι οι επίδικες αποφάσεις στερούνται επαρκούς αιτιολογίας.

- Από τα ενώπιόν μας στοιχεία κρίνουμε ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Το Συμβούλιο Επανακρίσεως
- 20 Αρ.1 είχε ενώπιόν του και έκρινε όλα τα ευμενή και δυσμενή στοιχεία κρίσεως των ατομικών φακέλων των αιτητών καθώς και όλα τα συναφή δεδομένα. Στην παράγραφο 2 του σχετικού πρακτικού (Τεκμ.3, σελ.9 των Πρακτικών του Δικαστηρίου), το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 αναφέρει ρητά ότι μελέτησε την κάθε περίπτωση ξεχωριστά, με βάση όλα τα σχετικά δεδομένα που υπήρχαν στο Φάκελο του κάθε αιτητή, τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο Κρίσεως πήρε τη δυσμενή απόφασή του και τους λόγους πάνω στους οποίους βασίστηκε η ιεραρχική προσφυγή του καθενός από τους αιτητές και μετά πήρε τις αποφάσεις του. Επομένως είναι φανερό ότι το Συμβούλιο Επανακρίσεως Αρ.1 με τις τελικές αποφάσεις του αποδέχτηκε τη συγκεκριμένη αιτιολογία, που δόθηκε από τον
- 25 Υπουργό για τη μείωση της διαβάθμισης του αιτητή στην προσφυγή αρ. 688/89 και από το Συμβούλιο Κρίσεως αναφορικά με την κρίση των άλλων δύο αιτητών. Κατά συνέπεια κρίνουμε ότι υπό τις περιστάσεις οι επίδικες αποφά-
- 30

σεις ήταν επαρκώς αιτιολογημένες.

Από τα ενώπιόν μας στοιχεία δεν προκύπτει οτιδήποτε που να δικαιολογεί επέμβασή μας στις αποφάσεις των καθ' ων η αίτηση.

Για τους λόγους που αναφέρουμε πιο πάνω οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς διάταγμα για τα έξοδα. 5

*Οι προσφυγές απορρίπτονται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*